

DECIZIE

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva
Valentina Clevadî

examinând recursul declarat de Valentin Rusu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat Șoldănești împotriva Întreprinzătorului Individual „Valentin Rusu” cu privire la încasarea restanței față de bugetul public național

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015 prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului, restituită ca tardivă cererea de apel declarată de Valentin Rusu

constată:

La 30 iulie 2014, IFS Șoldănești a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Valentin Rusu” cu privire la încasarea restanței față de bugetul public național.

În motivarea acțiunii a invocat că la situația din 29 iulie 2014, debitorul ÎI „Valentin Rusu” nu a achitat în termenii stabiliți impozitele și alte plăți obligatorii la BPN, restanța acumulată pentru anii 2011 – 2013, fiind de 11828,88 lei.

Susține că pentru încasarea restanțelor pe cale extrajudiciară, a aplicat măsurile de executare silită față de debitor conform prevederilor Titlului V din Codul fiscal, care la rândul său, nu s-au soldat cu careva rezultate pozitive.

Afirmă că prin Actul cu nr. 1-666785 din 14 martie 2012 a fost constatat faptul cu privire la imposibilitatea aplicării sechestrului pe bunuri imobile și mobile din lipsa agentului economic în teritoriu, iar prin Dispoziția cu nr. 8800000485 din 28 septembrie 2011 au fost suspendate operațiunile la conturile bancare ale debitorului.

Menționează că prin scrisorile cu aviz nr. 88-02-19/3451 din 02 decembrie 2013 și nr. 88-02-19/1878 din 31 mai 2013, a notificat debitorul despre faptul că urmează să fie achitate restanțele admise față de bugetul public național, iar toate acțiunile întreprinse de IFS Șoldănești întru încasarea restanțelor pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes.

Indică că până în prezent, debitorul nu a îndeplinit cerințele și nu a întreprins nimic pentru achitarea datoriei, iar restanțele la buget nu sunt achitate.

Susține că în conformitate cu art. 5 pct. 2 Cod fiscal, contribuabilul subiect al impunerii - persoana care, conform legislației fiscale, este obligată să calculeze și/sau să achite la buget orice impozite și taxe, penalitățile și amenzile respective.

Invocă prevederile art. 8 alin. (2) lit. e) Cod fiscal, care stipulează că contribuabilul este obligat să achite la buget, la timp și integral, ținând cont de prevederile art. 7 alin. (5), sumele calculate ale impozitelor și taxelor, asigurând exactitatea și veridicitatea dărilor de seamă fiscale prezentate, în același timp făcând referire și la dispozițiile art. 181 Cod fiscal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 166-167 CPC, art. art. 177, 133 lit. a), lit. e), 134 lit. i) Cod fiscal.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la ÎI „Valentin Rusu” impozitelor și altor plăți obligatorii la bugetul public național în sumă de 11828,88 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Șoldănești din 14 ianuarie 2015 a fost admisă acțiunea, încasat de la ÎI „Valentin Rusu”, fondator Valentin Rusu în beneficiul statului, plata impozitelor și altor plăți obligatorii la bugetul public național în sumă de 11828,88 lei, precum și taxa de stat în mărime de 354,87 lei.

La 04 martie 2015, Valentin Rusu a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015 a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului, restituită ca tardivă cererea de apel declarată de Valentin Rusu.

La 19 mai 2015, Valentin Rusu a declarat recurs împotriva încheierii instanțe de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii recurate cu repunerea în termenul de declarare a apelului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Menționează că a făcut cunoștință cu încheierea contestată prin intermediul oficiului poștal la 06 mai 2015.

Consideră că instanța de fond, examinând acțiunea în lipsa lui, nu a respectat legislația în vigoare și nu a expediat dispozitivul hotărârii în decurs de 5 zile.

Susține că dispozitivul hotărârii primei instanțe l-a primit peste mai mult de o lună.

Solicită repunerea în termenul de declarare a apelului.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că copia încheierii recurate a fost expediată în adresa părților la 30 aprilie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 53), fiind recepționată de recurent la 05 mai 2015, ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 54).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 19 mai 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile invocate în recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin încheierea din 28 aprilie 2015, Curtea de Apel Bălți a respins cererea lui Valentin Rusu cu privire la repunerea în termen a cererii de apel și restituită ca tardivă cererea de apel declarată de Valentin Rusu împotriva hotărârii Judecătoriei Șoldănești din 14 ianuarie 2015.

La adoptarea acestei soluții instanța de apel și-a fundamentat concluziile pe dispozițiile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, care statuează că instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Instanța de recurs reține că concluzia instanței de apel cu privire la netemeinicia cerinței lui Valentin Rusu cu privire la repunerea apelului în termen și restituirea cererii de apel este întemeiată.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Șoldănești, prin care a fost admisă acțiunea și încasat de la ÎI „Valentin Rusu”, fondator Valentin Rusu în beneficiul statului plata impozitelor și altor plăți obligatorii la bugetul public național în sumă de 11828,88 lei, precum și taxa de stat în mărime de 354,87 lei, a fost emis și pronunțat la 14 ianuarie 2015.

Cu toate acestea, Valentin Rusu a depus cererea de apel împotriva acestei hotărâri numai la 04 martie 2015, respectiv cu încălcarea termenului prevăzut de lege.

Este de remarcat că instanța de apel, prin prisma dispozițiilor art. 116 CPC, care prevede că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, corect a respins cererea lui Valentin Rusu cu privire la repunerea apelului în termen.

La acest segment instanța de recurs relevă că deși, din procesul - verbal al ședinței de judecată din 14 ianuarie 2015 rezultă că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunțat în lipsa reprezentantului pârâtului ÎI „Valentin Rusu” (f. d. 30), materialul probator denotă incontestabil că acesta a fost citat pentru ședința primei instanțe din 14 ianuarie 2015, ora 11.00, fapt confirmat prin avizul de recepție a citației (f. d. 29), însă din motive necunoscute în ședința de judecată nu s-a prezentat.

Prin urmare, fiind evident că recurentul a avut la cunoștință despre existența prezentului litigiu și examinarea lui, trebuia să întreprindă toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (cauza Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a se interesa despre desfășurarea litigiului și de a proteja drepturile sale de acces la instanță fapt, însă, ignorat de acesta, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea apelului.

Instanța de recurs constată că argumentul invocat în recurs precum că a depus cererea de apel după ce a recepționat copia dispozitivului hotărârii primei instanțe, nu poate fi reținut ca temei de a considera că apelul a fost depus în termen.

Asta deoarece în sensul prevederilor art. 362 CPC legiuitorul nu condiționează termenul de declarare a apelului de momentul primirii copiei dispozitivului sau hotărârii motivate, fiind indiscutabil că în înțelesul prevederilor legale menționate acest termen curge din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii.

Astfel fiind, se atestă legalitatea încheierii Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen a apelului și restituită ca tardivă cererea de apel declarată de Valentin Rusu.

În această ordine de idei, fiind cert că instanța de apel temeinic și legal a respins cererea lui Valentin Rusu cu privire la repunerea apelului în termen, se reliefează și temeinicia soluției instanței de apel cu privire la restituirea apelului depus de ultimul, fapt ce direct rezultă din prevederile art. 369 alin. (1) lit. b) CPC.

În conexiunea celor relatate, se va reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea din 28 aprilie 2015 în privința cererii de apel depusă de Valentin Rusu este compatibilă și cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, având în vedere că admiterea spre examinare a unui apel tardiv, ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Distinct de cele relatate, fiind cert că încheierea Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Valentin Rusu și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se respinge recursul declarat de către Valentin Rusu.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 28 aprilie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Inspectoratului Fiscal de Stat Șoldănești împotriva Întreprinzătorului Individual „Valentin Rusu” cu privire la încasarea restanței fașă de bugetul public național.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi